

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

Dusault, Nicolas

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. 3. Motiva Timoris Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50333)

occidere. Matth. 10. quàm eum qui potest & animam & corpus perdere in gehennam. Tales S. Chryostomus comparat pueris qui larvatum hominem fugiunt, ferrum autem aut ignem, aut morbos aut mortem non horrent.

§. III.

Motiva Timoris Dei.

Satis videor dixisse in toto hoc opere de Dei magnitudine, & vilitate creaturarum ad ingenerandum animis nostris Dei timorem & rerum ceterarum contemptum. Nam quid est omnis Regum Majestas, cum confident in thronis suis & se magnificè circumspiciunt? quid est solis splendor sereno cælo? quid vis & impetus fulguris cum inclusis nubibus ignis erumpit horrifico strepitu? Nihil sunt, si comparentur infinitæ Dei majestati, immenso divinitatis lumini. & insuperabili omnipotentia ejus magnitudini. *Iob. 11. Excelsior cælo est, & quid facies? profundior inferno & unde cognosces? longior terrâ mensura ejus & latior mari Si subverterit omnia vel in unum coarctaverit, quis contradicet ei; ipse enim novit hominum vanitatem & videns iniquitatem nonne considerat? sapiens corde est, & fortis robore: quis resistit ei. & pacem habuit* Apud ipsum est Sapiencia & Fortitudo, ipse ha-

habet consilium & intelligentiam. Si destruxerit, nemo est qui ædificet, si incluserit hominem, nullus est qui aperiat. Si contingerit aquas, omnia siccabuntur: & si miserit eas, subvertent terram. Apud ipsum est fortitudo & sapientia: ipse novit & decipientem, & eum qui decipitur. Adducit Consiliarios in stultum finem, & iudices in stuporem. Balteum Regum dissolvit & præcingit fune renes eorum. Ducit Sacerdotes in gloriosos & optimates supplantat: commutans labium veracium, & doctrinam senum auferens. Effundit despectionem super principes, eos, qui oppressi fuerant, relevans. Deus, cuius iræ nemo resistere potest, & sub quo curvantur qui portant orbem. Qui facit magna & incomprehensibilia & mirabilia quorum non est numerus. Et quis dicere potest, cur ita facis? His similia S. Job admirabili eloquentiâ deducit cap. 9. 11. & 12. Ex quibus aliqua jam tum relata hic repeto, quia plurimum valent ad salutarem, quem hinc quaerimus, animis nostris concipiendum timorem. Quis est igitur qui non timeat Deum tam tremendæ atque incomprehensibilis majestatis & potentiae? Quis non eligat etiam cum jactura omnis amicitiae & protectionis creaturarum atque omnium, si neces-

se est, detrimento bonorū, ejus habere amicitiam, gaudere tutelā & favorem conservare? Qui sanctē Deum timent, quid extra Deū prudenter timere possunt? Qui verò non timent Deum, justissimam habent causam gravissimā quæque ubique & semper timendi. *Statue servo tuo, Domine, precabatur Rex pijsimus, eloquium tuum in timore tuo* psal. 118. Id est, fac ut eloquium tuum me alliciat ad te timendum & colendum. Et rursus! *confige timore tuo carnes meas*. Id est cohibe licentiam sensuum meorum & indomitas passionum refræna, membra omnia velut clavis cōfige sancto tui timore. Animus Deum timens huic unī intentus est, ut Deo serviat & placeat in omnibus. Sicut amicissimus aliquis principi suo, sollicitè caret ne gratiam ejus perdat, sed omnes cogitationes suas, conatus & studia eò dirigit, ut illi placeat; sic timens Deum satisfacit sibi in omnibus, dummodo sit Deo satisfactum. Despiciunt inimicos suos & non timet quid faciat sibi homo. Liberè pronuntiat: *Principes persecuti sunt me gratis, & à verbis tuis formidabit cor meum*. psal. 118. Huc curas, huc studia sua convertit, ut ambulat in lege Domini; & dirigit vias suas ad custodiendas justificationes ejus. De Deo solo cogitat & loquitur, hunc solum considerat

ac desiderat ad eum solum refert omnia, illi soli vivit, gaudet & patitur, & quidquid Deū inter & se objicitur, sustinere detrectat. Et sicut S. Catharina Genuensis dicebat, quod nihil vellet propter Deum, nec in Deo, nec de Deo, sed Deum solum, ita hujusmodi animus nihil timet, nihil amat, ut ita dicam, propter Deum, aut de Deo, aut in Deo, sed Deum solum; istæ enim præpositivæ particulæ sunt quasi divisivæ, quæ animum quodammodo à Deo separant. §. IV.

Magna fiducia timentium Deum, summa vero diffidentia non timentium.

Duplex cordis & pulmonum motus, timentis Deum est tum ejus desiderium Deo placendi, tum timor displicendi, & quia novit nullas esse cælo vel terræ vires, quæ se possint à Deo separare, imò vel capillo capituli sui nocere sine Dei permissione, hinc ridet & contemnit omnia, quæ Deus non sunt. Timor qui in eo generavit fiduciam & extollit illum supra res omnes creatas, his inferioribus dominantem animum facile inducit in eam Abbatis Deicolæ cogitationem: Deum à me tollere nemo potest. Contrà vero quisquis Deum non timet, formidare debet, quidquid est extra Deum, quia nihil est tam vile, nihil tam infirmum & caducum,